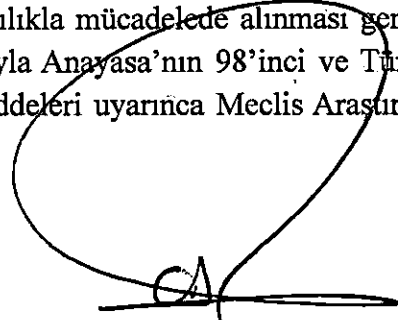

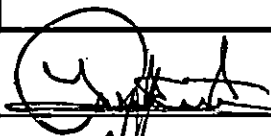
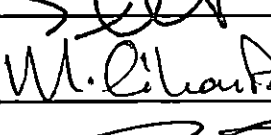
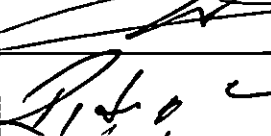
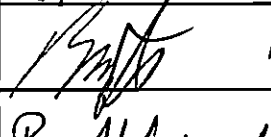
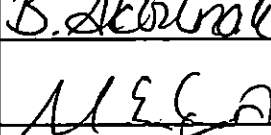
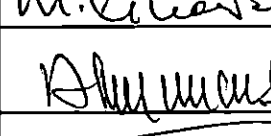
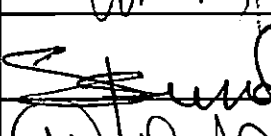
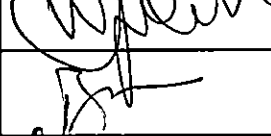
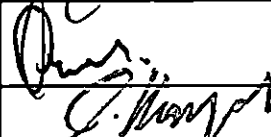
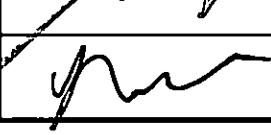
Lütfü TÜRKKAN
Kocaeli Milletvekili

TÜRKİYE BÜYÜK MİLLET MECLİSİ BAŞKANLIĞINA

Bilişim sistemleri kullanılarak işlenen dolandırıcılık suçlarının, banka hesabı kiralama ve kullandırma yoluyla gerçekleştirilen suç örgütü faaliyetlerinin, dijital ödeme sistemlerinin bu suçlardaki rolünün, mağduriyetlerin boyutunun ve mevcut yasal düzenlemelerin uygulamadaki sonuçlarının araştırılması; organize suç örgütleri tarafından kullanılan kişilerin hukuki durumlarının değerlendirilmesi; dijital dolandırıcılıkla mücadelede alınması gereken yasal, idari ve teknolojik tedbirlerin belirlenmesi amacıyla Anayasa'nın 98'inci ve Türkiye Büyük Millet Meclisi İçtüzüğü'nün 104 ve 105'inci maddeleri uyarınca Meclis Arasırması açılmasını arz ve teklif ederiz.

Lütfü TÜRKKAN
Kocaeli Milletvekili

İSİM SOYİSİM	BÖLGE	İMZA
Yavuz A'DIN	Tokel	
Hoson TOKTAŞ	Durca	
Erhan USTA	Samsun	
M. CİHAN PAÇACI	İSTANBUL	M. Cihan Paçacı
Selcan TAŞCI	Tekirdağ	
Nidvan UZ	Gazakale	
Duyun KAYNECİ	Bizanslı	
Burak Akburak	İstanbul	B. Akburak
Mehmet Ergün	Muğla	M E G Ü N
Yaksel ARSLAN	Ankara	
M. Cihan PAÇACI	İstanbul	M. Cihan Paçacı
Esref FAKİBABA	Ankara	Esref Fakibaba
Selal TURKOĞLU	Durca	
Ömer KARAKAŞ	Aydın	
Serap SUNAT	Manisa	
Hakan Serap OLCUN	Afyonkarahisar	
Dural DACCIN	Balıkesir	
Yasin Özkırk	Denizli	
Luftullah KAYALAR	Yozgat	
Adnan Şehit ÇIRKIN	KATAT	

GEREKÇE

Teknolojinin gelişmesiyle birlikte bilişim sistemleri üzerinden işlenen suçlarda ciddi bir artış yaşanmaktadır. Özellikle telefon, internet, mobil bankacılık uygulamaları, dijital ödeme sistemleri ve sosyal medya platformları üzerinden gerçekleştirilen dolandırıcılık faaliyetleri, son yıllarda vatandaşların en fazla mağdur olduğu suç türlerinden biri haline gelmiştir.

Adli makamlar tarafından yürütülen soruşturmalar ve açılan davalar, dijital dolandırıcılık suçlarının artık münferit olaylar olmaktan çıktığını, organize ve profesyonel suç ağları tarafından yürütülen büyük ölçekli bir suç ekonomisine dönüştüğünü göstermektedir.

Bu suçlarda sıklıkla kullanılan yöntemlerden biri, banka hesaplarının üçüncü kişiler tarafından kullanırılması veya kiralanmasıdır. Kamuoyunda “kiralık IBAN”, “hesap kiralama” veya “hesapçılık” olarak bilinen bu yöntemle, suç örgütleri elde ettikleri gelirleri çok sayıda banka hesabı üzerinden dolaştırarak izlerini kaybettirmeye çalışmaktadır.

Ancak uygulamada ortaya çıkan önemli sorunlardan biri, bu hesapları kullandıran kişilerin tamamının suç örgütü üyesi olup olmadığının yeterince ayrıştırılamamasıdır. Sahte iş ilanları, evden çalışma vaatleri, sosyal medya reklamları, yatırım fırsatları veya kolay kazanç vaatleriyle kandırılan birçok vatandaşın, suç örgütünün gerçek faaliyetlerinden haberdar olmadan hesaplarını kullandığı yönünde ciddi iddialar bulunmaktadır.

Özellikle öğrenciler, işsiz gençler, ev hanımları, emekliler ve dijital finans sistemlerine yeterince hâkim olmayan vatandaşlar bu yöntemlerin hedefi haline gelmektedir. Ekonomik sıkıntılar ve kolay gelir beklentisi, bazı vatandaşların organize suç ağları tarafından kullanılmasını kolaylaştırmaktadır.

Diğer taraftan telefon dolandırıcılığı yöntemleri de giderek daha sofistike hale gelmektedir. Kendilerini polis, savcı, hâkim, banka görevlisi veya kamu kurumu personeli olarak tanıtan kişiler tarafından gerçekleştirilen dolandırıcılık faaliyetlerinde vatandaşların devlete duyduğu güven istismar edilmekte; korku, panik ve baskı ortamı yaratılarak maddi kayıplara neden olunmaktadır.

Yargılama süreçlerinde ise hesap kullandıran kişilerin kast unsurunun yeterince araştırılıp araştırılmadığı, gerçek suç örgütü üyeleri ile kandırılarak kullanılan kişilerin ayrıştırılıp ayrıştırılmadığı ve farklı mahkemeler arasında uygulama birliğinin bulunup bulunmadığı yönünde ciddi tartışmalar bulunmaktadır.

Bazı yargı kararlarında, hesabını kullandıran kişinin suç kastı taşıyıp taşımadığı, elde ettiği menfaat, suç örgütüyle ilişkisi ve olay sonrasında gösterdiği davranışlar değerlendirilirken; bazı uygulamalarda yalnızca hesabın kullanılmış olması mahkûmiyet için yeterli kabul edilebilmektedir. Bu durum hukuk güvenliği ve adil yargılanma ilkeleri açısından tartışmalara neden olmaktadır.

Öte yandan suç örgütlerinin kullandığı para transfer sistemlerinin, banka ve finansal teknoloji kuruluşları tarafından ne ölçüde tespit edilebildiği, şüpheli hesap hareketlerinin yeterince izlenip izlenmediği ve önleyici mekanizmaların etkinliği de araştırılması gereken önemli başlıklardır.

Dijital suçlarla mücadelede yalnızca ceza politikaları yeterli değildir. Finansal okuryazarlık, dijital güvenlik eğitimi, gençlerin korunması, bankacılık sistemlerinin güçlendirilmesi ve mağduriyetlerin önlenmesi de bütüncül bir yaklaşım gerektirmektedir.

Bu kapsamda;

Bilişim sistemleri yoluyla işlenen dolandırıcılık suçlarının boyutunun, açılan soruşturma ve davaların sonuçlarının, organize dolandırıcılık ağlarının çalışma yöntemlerinin, banka hesabını kullandıran kişiler ile suç örgütü üyeleri arasındaki ayrımın, mahkemeler arasında uygulama birliği bulunup bulunmadığının, hesabını kullandığı için yargılanan kişilerin sosyoekonomik profillerinin, gençler, öğrenciler, işsizler ve ev hanımlarının bu suçlarda kullanılma oranlarının, dijital ödeme kuruluşları ve bankaların önleyici yükümlülüklerinin, şüpheli para transferlerinin izlenmesine ilişkin mekanizmaların, telefon dolandırıcılığı ve sahte kamu görevlisi yöntemleriyle işlenen suçların, mağdurların uğradıkları zararların giderilmesine ilişkin uygulamaların, dijital suçlarla mücadelede uluslararası iş birliğinin, mevcut mevzuatın yeterliliğinin ve ihtiyaç duyulan yasal değişikliklerin araştırılması gerekmektedir.

Araştırma sonucunda;

Gerçek suç örgütü üyeleri ile kandırılarak kullanılan kişilerin ayrıştırılmasına yönelik hukuki kriterlerin netleştirilmesi, dijital dolandırıcılık suçlarında mağduriyetlerin azaltılması, bankalar ve finansal teknoloji kuruluşları için yeni denetim ve erken uyarı mekanizmalarının oluşturulması, gençlerin ve ekonomik olarak kırılgan grupların suç örgütleri tarafından kullanılmasının önlenmesi, dijital finans ve bankacılık okuryazarlığının yaygınlaştırılması, telefon ve internet dolandırıcılığıyla mücadele kapasitesinin güçlendirilmesi, mağdurların zararlarının daha hızlı giderilmesine yönelik mekanizmaların geliştirilmesi, dijital suçlarla mücadelede yargı ve kolluk birimleri arasındaki koordinasyonun artırılması, adalet sistemindeki iş yükünün azaltılmasına yönelik yapısal çözümlerin geliştirilmesi amacıyla gerekli yasal ve kurumsal düzenlemelerin belirlenmesi hedeflenmektedir.

Dijital dolandırıcılık suçları yalnızca bireylerin malvarlığını değil, vatandaşların finansal sisteme, kamu kurumlarına ve adalet mekanizmasına duyduğu güveni de zedelemektedir. Bu nedenle suç örgütleriyle etkin mücadele edilirken, kandırılarak kullanılan kişilerin durumunun da adalet ve hakkaniyet ilkeleri çerçevesinde değerlendirilmesi büyük önem taşımaktadır.

Bu nedenlerle, dijital dolandırıcılık suçları ve bu suçlar nedeniyle ortaya çıkan mağduriyetlerin tüm yönleriyle araştırılması, suç örgütleriyle mücadelede etkinliğin artırılması ve adil bir hukuki çerçevenin oluşturulması amacıyla Meclis Araştırması açılması zorunludur.